«Pep Guardiola em va dir que per a mi el Girona era una molt bona oportunitat»

«Pep Guardiola em va dir que per a mi el Girona era una molt bona oportunitat»

Natural d'Ulldecona, aquest migcampista de 20 anys va arribar a l'estiu cedit pel Manchester City, que l'havia fitxat del Vila-real, on es va formar

Dimarts, a la Copa, va tornar a ser titular. En Lliga només ha jugat cinc partits. S'esperava tenir més participació?

La veritat és que em va fer feliç tornar a ser titular en el partit de Copa contra el Llevant. També és veritat que m'agradaria jugar més, però al final qui decideix l'onze i els canvis és l'entrenador. Jo estic treballant bé, esperant la meva oportunitat. Haig d'estar preparat quan m'arribi. L'únic que puc dir és que estic treballant dur per estar a punt quan em surti l'oportunitat i aprofitar-la.

Pablo Maffeo [http://www.diaridegirona.cat/tags/pablo-maffeo.html], que ha progressat molt des que va arribar a Montilivi el 2016, pot ser un mirall per a vostè?

Ell sempre m'ho comenta. Som molt amics i m'intenta tranquil·litzar. Ell em recorda que quan va arribar va passar una mica per una situació com la meva, amb pocs minuts, i ara, en canvi, està jugant i l'entrenador li té confiança. Suposo que tot és qüestió de temps. I com li deia abans, només em queda treballar bé per esperar la meva oportunitat quan el tècnic ho cregui oportú.

Que Pablo Machín confiï bàsicament en el bloc de l'ascens és una qüestió del sistema? Cal temps per adaptar-s'hi?

Sí que és veritat que els jugadors que van viure l'ascens tenen l'avantatge de fer temps que juguen d'aquesta manera, amb el mateix entrenador els últims tres anys. El Girona, en tot aquest temps, era un dels millors equips de Segona [/esports/futbol/segona-divisio/equips.html] i al final va aconseguir l'ascens. Pot ser que l'entrenador tingui més confiança en aquest grup de jugadors. Però jo he vingut aquí a intentar aportar. M'agradaria aportar més, però segurament al final tots tindrem minuts i el nostre moment important.

L'ha sorprès el rendiment de Pere Pons [http://www.diaridegirona.cat/tags/pere-pons.html] i Granell, dos jugadors que han arribat a Primera creixent amb el Girona?

Són dos grans jugadors. S'ho han guanyat. Han lluitat molt durament aquests anys en què es quedaven a les portes de pujar a Primera Divisió, però finalment ho van aconseguir. Es mereixen tot el que els està passant perquè també són grans persones. M'intento fixar una mica en ells perquè al final són els que juguen i segurament juguen perquè fan el que l'entrenador demana.

Com es defineix?

Jo sempre he sigut un jugador molt ofensiu, des que jugava a les categories inferiors del Vila-real i a les de la selecció espanyola. A poc a poc els entrenadors van creure que podia donar més rendiment una miqueta més enrere, per la sortida de la pilota, intentant portar el ritme del partit i de l'equip. Em trobo còmode en totes les posicions. Estic preparat per jugar allà on se'm demani. Sí que és veritat que quan vaig arribar a Manchester Patrick Vieira em va posar de «6» i en Pep (Guardiola), també.

Va marxar de casa molt aviat, amb 7 anys, per anar a Vila-real. L'aposta pel futbol li ha sortit bé.

Vaig marxar amb set anys, molt aviat. Dels 7 fins als 12 anava i tornava a casa després dels entrenaments. Jo sempre donaré gràcies a la meva família per haver fet l'esforç perquè segurament al principi ho passaven malament. Tots els esforços tenen la seva recompensa i del tot malament no ha anat. A partir dels 12 anys vaig anar a viure a la residència del Vila-real, fins als 17-18, que vaig sortir per anar a Manchester. A Anglaterra hi vaig anar amb la família, que sempre ha estat al meu costat. Primer amb el meu pare perquè la meva mare estava treballant i no podia deixar la feina. Al cap de dos mesos també va venir cap allà.

Quan se'n va adonar, que podria arribar a ser futbolista professional?

A mi des de petit m'ha agradat el futbol. He donat la vida pel futbol. Per això vaig optar per sacrificar moltes coses quan era petit i jugava al Vila-real, el temps de viure a casa, estar amb els amics... són grans esforços que potser la gent no valora. Viure allunyat de la família sent tan petit és dur. Jo vaig passar uns mesos, al principi de viure a la residència del Vila-real, plorant cada nit, trobant a faltar la meva família. Al final has de ser fort i no llançar la tovallola. Quan tens 12 anys tampoc saps segur fins on arribaràs en el futbol, si seràs jugador de Primera. Potser penses que no val la pena. Al final vaig optar per esforçar-me, donar-ho tot, sacrificar-me, i això

em va permetre debutar a Primera amb 17 anys amb el Vila-real. A San Mamés, amb Marcelino. No em penedeixo dels sacrificis.

Quin record estima més, el debut a Primera o l'estrena a la Premier League [/esports/futbol/premier-league/]?

Emotius van ser tots dos moments. Debutar a Primera amb 17 anys és un orgull, un premi a tot l'esforç que vaig fer la meva última temporada al Vila-real jugant a Tercera divisió amb el filial. Marcelino em va donar l'oportunitat quan el primer equip ja havia complert l'objectiu. Van ser 15 minuts. Després, a Anglaterra, Pellegrini em va fer debutar a Stamford Bridge, contra el Chelsea, en un partit de Copa, jugant 90 minuts, i ells tenien tots els titulars, Cesc Fàbregas, Diego Costa... també va ser espectacular. Amb en Pep va ser diferent. Ell té una manera de jugar que m'agrada molt, hi encaixo molt bé. Debutar a la Premier League també va ser molt important per a mi. A partir d'allò vaig tenir més oportunitats, tot i que sé que de moment jugar al Manchester City [http://www.diaridegirona.cat/tags/manchester-city.html] és molt difícil.

Què li va dir Guardiola abans de venir a Girona?

Em va dir que ell pensava que era una molt bona oportunitat per a mi, perquè al Girona li agrada jugar la pilota i, a més, estava a prop de casa. També em va dir que el vincle entre el City i el Girona m'ajudaria a tenir totes les facilitats possibles. Jo sabia que havia d'anar a l'equip que m'aconsellés perquè al final és Pep Guardiola, i és qui més entén de futbol.

Quines diferències hi ha entre Pablo Machín i Pep Guardiola?

Tots dos són molt bons entrenadors. En Pep ho demostra dia a dia; En Pablo també, pujant el Girona a Primera i ara fent funcionar molt bé l'equip. S'assemblen en el fet que tots dos són molt bons entrenadors, els agrada jugar la pilota. El Girona no té la plantilla que té el City però està oferint un gran rendiment i és molt competitiu, jugant a futbol.

Com era la seva vida a Manchester?

Més complicada que aquí! El clima influïa molt. Vivia als afores de Manchester, una ciutat que té molt de trànsit. Però estava envoltat per la família, i sempre teníem gent a casa, venia la xicota, el meu germà... Allà anàvem a veure qualsevol partit que hi hagués. Aquí és diferent. Estar a prop de casa també està molt bé.

Vostè, que ha conegut el Vila-real i el Manchester City, diria que Girona és una bona plaça per desenvolupar-hi un projecte de llarg recorregut?

Sí, està claríssim. El Girona està fent les coses molt bé. Miri aquest camp (Riudarenes) és espectacular per als entrenaments. I a poc a poc es va reformant l'estadi de Montilivi [http://www.diaridegirona.cat/tags/estadi-de-montilivi.html]. En un any no pots canviar-ho tot, és evident que aquest projecte és de futur. Amb l'ajuda del City, si aquesta temporada ens quedem a Primera, que n'estic segur, aniran portant jugadors nous, s'anirà creixent i es pot consolidar el club a l'elit. Parlant del Vila-real la meva experiència allà va ser inoblidable. El planter és espectacular. En una ciutat petita tenen un club molt gran i això no s'ho podia pensar ningú, pot ser un mirall on reflectir-se. El Girona en dos o tres anys pot fer un gran paper a Primera.

Lliga o Premier?

Jo sempre dic que al final els jugadors ens hem d'adaptar al que toca. La temporada passada era la Premier, ara és la Lliga. Qualsevol de les dues competicions està bé. A la Premier hi ha molt de nivell, igual com a la Primera Divisió espanyola.

A què pot aspirar el Girona, més enllà de salvar-se?

Nosaltres intentarem aconseguir abans de l'aturada de Nadal el màxim de punts possibles perquè al final sabem que el nostre objectiu és la permanència a Primera. Però estem demostrant que podem aspirar a més, a quedar al més amunt possible. Amb els jugadors que tenim, i veient com competim, hem de mirar cap a dalt sempre.

De moment, però, tothom mira a baix i celebra els 10 punts de marge sobre el descens.

La Lliga serà llarga. Fa cinc partits que no perdem però sabem que a la segona volta tots els rivals pressionaran de valent. Ara estem molt bé, sabem que hi haurà moments difícils. Estem preparats per afrontar-ho tot.

Han superat el cop de dissabte a Sevilla, perdent dos punts 30 segons després de celebrar-ne tres amb el gol de

Portu [http://www.diaridegirona.cat/tags/portu.html]?

Com diu el míster, són experiències que mai se'ns oblidaran. Fer l'1-2 al minut 94 i que 30 segons després el rival t'empati és una cosa que és molt difícil que passi. Jo era al camp, havia acabat de sortir. Al final, tothom hauria firmat un empat al camp del Betis. Sí que és veritat que ens vam despistar en aquell moment i ens vam quedar... una mica xof.

Què és el que més l'ha sorprès de Girona i del Girona?

El clima, sobretot. Ho coneixia, però després de dos anys a Manchester, li haig de dir que m'ha sorprès. Estem al desembre i gairebé no fa fred, allà és un altre món. La vida, els companys, la ciutat, que et tracta molt bé, les instal·lacions... el club té una bona manera de treballar.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/12/03/pep-guardiola-em-dir-que/882919.html?utm_source=rss